

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejeman velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (in s e r a t e) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 201.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. septembra 1898.

Letnik XXVI.

Iztočno vprašanje in Azija.

II.

Kakor je javno mnenje v Evropi do l. 1894 malo maralo za velike osnove na iztoku Azije, tako je bilo do nedavnega tudi glede Sibirijske in sibirski železnice. Ko je car Aleksander III. izdal ukaz, da se ima zidati velika sibirski železnica, in ko je njegov sin na povrnitvi iz Japana začel to zidanje, začelo se je tudi širje občinstvo, posebno trgovski in vojaški svet, zanimati za iztočno Azijo, ali še vedno pred vsem za Sibirijo, ki je bila do takrat v očeh sovražnikov in zavidnikov Rusije prokleta »zemlja ledenih in pustih poljan in groznih temnic.« O tem seveda dandanes drugače mislijo in pišejo, ker so morali priznati, da to ni resnica. Laž ima kratke noge.

Japonsko-kitajska vojska l. 1894—95 je odprla mnogim oči, ker so Japonci jasno in glasno govorili, da je njihov cilj zavladati s Kitajem in celim iztokom Azije ter stopiti na čelo žolte pasmini, kateri je načelo: Azija Azijatom. Od tega tudi potem slika cesarja Viljema II. o žolti pasmini in nevarnosti od nje za Evropo. — To sliko je posvetil nemški cesar ruskemu carju.

Angleži so to podjetnost Japoncev začeli smatrati za resnobnejšo, nego poprej, posebno posle bojnih uspehov Japoncev nad Kitajem, ker je iznenadila tudi njih, kakor vse ostale Evropejce, slabost in bojna nevednost, naravnost bojna nesposobnost Kitajcev. — Zmage in zahteve Japoncev so prisilile Ruse, Francoze in Nemce na ne pričakovano trojno zvezo v Aziji. Angleži so kot jači dopustili slabejim Japoncem, da si vzamejo v sosesstvu angleškega otoka Hongkonga otok Formoso (Tajvan) tako, kakor so dopustili Lahom l. 1860, da so si prisvojili Sicilijo zgoraj angleške Malte. S tem so se trudili Angleži pridobiti Japonce za zvezo proti evropskim tekmicam: Rusiji, Francoski in Nemčiji. Angleži silijo zdaj zdobra, zdaj zopet s hudo Japonce, da jim pomorejo, posebno proti Rusiji. Zato so prisilili Rusijo, da je morala za zdaj na Korejo dopustiti »condominium« Japoncem in da bodo bržkone morali trpeti Angleško v Vejlaj-vej luki v Pečilskem zalivu. Ker je Angleška v juniju tega leta zares prevzela od Japoncev to pečilsko luko, paralizovala bode pozicijo Rusije v Port-Arturu in Toljenvanu ter Nemčije v Kiao-ču po priliki tako, kakor z Malte paralizuje ne samo Sicilijo in južno Italijo, nego tudi francoske pozicije v Tunisu in Alžiru. Angleška politika živi že več stoletij od tuje muke in tujega pepira, duobus litigantibus tertius (Britannicus) gudet, porabljeva pogostoma staro rimsko načelo divide et impera (t. j. spri razne narode in pr tem gospoduj in trguj z dobičkom.) Radi tegane draži samo Japonca na Korejo proti Rusiji, nego se trudi na vse mogoče načine, da pridobi tudi severno Ameriko proti evropskim vlastim, ki ima severna Amerika tudi znatno trgovino z Japanom, Kitajem in Korejo.

Ta tajna zveza med Angleško, Japanom in Ameriko nela bi paralizovati ono drugo trojno zvezo med Rusijo, Francosko in Nemčijo na iztoku Azije. Toda pri tem je dosta nasprotja in

zaprek, ki se protivijo pohlepu in gospodstvu Velike Britanije nad morjem in svetom. Evropejce je britka izkušnja spametila, a praktični Amerikanci so dozdej odbijali ponudbe angleške, a bržkone jih sčasoma odbije tudi Japan. Amerikanci so kot praktičen narod prijatelji Rusije ne samo radi prošlosti, nego tudi radi bodočnosti. Že ruska carica Katarina II. je v prošlem veku l. 1780 s tako zvano oboroženo nevtralnostjo znatno pripomogla oslobojenju severne Amerike od Angleške. Car Aleksander II. je bil poseben prijatelj severne Amerike, kar je pokazal posebno na velike državljanske vojske l. 1861—65, ko je preprečil, da se ni Napoleon III. vmešal in pomagal južnemu delu severne Amerike, ki se je hotel odtrgati ter pridržati robstvo. Ni brez velike osnove za bodočnost prodala Rusija l. 1867 svoj del Amerike, Aljaško, Združenim državam, katere so na ta način britansko Ameriko obdale z dveh strani.

Amerikanci, kakor je rečeno, gredo za tem, da spravijo v svojo unijo Kubo, Portoriko, Jamajko, Kanado in vso britansko Ameriko. Z Aljaško in njenimi otoki so postali Amerikanci sosedje Rusiji v severnoiztočni Sibiriji, a to pomeni mnogo, posebno že zato, ker je v Beringovem morju iztočni rt Čukči v Sibiriji oddaljen od ameriškega posestva, rta princa Waleskega, samo za 75—92 km, kakor po priliki od Pulja do Ankone. Rusija in ameriška unija si moreta tedaj vedno roke podati proti Angleški na Tihem oceanu, tem velikem sredozemnem morju (kakor je rekel Napoleon I.), a na to zvezo jih silijo zajedniški interesi in bodočnost. Vrh tega znajo praktični Amerikanci, da se Rusija ne more boriti in da ne bode dolgo ž njimi in Japonci tekmovala v trgovini in obrtu v iztočni Aziji, nego da pač, ko Rusija dogotovi sibirsko mandžursko železnico ter odpre tako Kitaj in Korejo splošni trgovini, posluži Amerikancem in Japoncem proti monopolistom Angležem.

Toda tudi še z druge strani je zapreka angleškim pohotam za gospodstvo in monopolom v trgovini. Japonci kakor tudi Amerikanci gredo za tem, da dobe Filipinske (španjolske) otoke in Moluke z Berneom (hol.), a s tem silijo na zvezo Španijo in Holandijo z Rusijo in s Francijo. Japonci, ki imajo velik tek in veliko fantazijo, a vrh tega jih sili tudi glad radi pregostega prebivalstva, mislijo i na Avstralijo i na Novo Guinejo, posebno na Polinezijo ali avstralsko otočje. Zatorej so pred jednim letom bili že blizu vojske z Ameriko radi Sandwichskega otočja. To se zdi morda komu prenapeto, toda tako je. V tem jih Rusija more lahko podpirati, pa ravno zato pridobiti za se proti Angležem. Toda še jedna ovira je, a to je Nova Guineja, v sosesstvu Molukov in Filipinov, in razmerno blizu na severu od Avstralije. Nova Guineja je večja od Avstro-Ogerske z Bosno, Hercegovino, Črnogoro, novo in staro Srbijo vkup, ker ima z bližnjimi otočji do 810 kvadr. klm. Od tega največjega otoka na svetu imajo zapadni del Holandezi, jugoiztočni Angleži, a severoiztočni Nemci. Oni vsi poznajo težnje Japoncev. Potemtakem ima Rusija v tej

mejnarodnej dirki in igri najboljše karte v rokah, pa more po potrebi zdaj biti na strani jedne zdaj zopet druge, kakor jej bode bolje kazalo.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. septembra.

Nemška opozitcija pripravlja menda za prihodnje zasedanje drž. zbora mesto obstrukcije nekaj posebnega. Kakor piše »D. Zeitg.«, sklicuje vlada drž. zbor le radi forme, v resnici pa ne pričakuje od parlamenta ničesa in istotako ničesa ne želi. V svesti si je, da je sklenila pogodbo, katera bode znova težko zadela našo državno polovico in za katero ne bode dobila med poslanci nikoli večine. Vse je torej le nekaka komedija, pravi omenjeni list. In ljudski zastopniki naj bi pri tej komediji pomagali? V opozicijskih krogih zato premišljujejo, ali naj bi ne odgovorili na to nedostojno šalo z odsotnostjo. Seveda je jasno, da bi tudi po tem potu podpirali vladine namene, ker vlada bi porabila odsotnost Nemcev v to, da zopet preloži ali zaključi državni zbor, ter se bi pod pretvezo, da državni zbor noče delovati, poslužila novih izvanrednih sredstev. In če se bodo Nemci udeležili zasedanja, bodo to storili le radi omenjene lokavosti vladine. Razjarjeni so pa nemški poslanci baje tako zelo vsled vladnega postopanja, da bodo skušali vse jedno na ta način pokazati svojo nevoljo.

K domovinski dolžnosti opominjajo petterburške »Novosti« stranke avstrijskega parlamenta. List piše o tem: »Če opomnimo to, da je oseba cesarjeva najpoglavitejša vez mej Avstrijo in Ogersko, bi smeli pač upati, da bodo takorekoč na predvečer cesarjevega jubileja vse avstrijske stranke preložile mejsebojne svoje račune na poznejši čas in da bodo spoznali skupne dolžnosti do domovine. Moment, katerega dožive sedaj obe polovici habsburške monarhije, je vendar, in to ponavljamo, nenavadno važen. Kar se tiče Slovanov, zlasti Čehov in Poljakov, so ti na dobrem potu. Njih zvestoba do vladarja in dinastije je vzvišena nad vsakim dvomom, in ako se snide drž. zbor, bodo storili gotovo vse mogoče, da omogočijo podaljšanje pogodbe iz leta 1867.«

Mirovna konferenca, katero je provzročila inicijativa ruskega carja, se snide, kakor poročajo, v Bruslju. Konferenci bode predsedoval kralj belgijski. In sicer se bode vršila jedna konferenca mej zastopniki velesil, in jedna podkonferenca, kjer bodo navzoči tudi zastopniki vseh drugih držav, toda imeli bodo le posvetovalne glasove. Kedaj se snide ta konferenca, se še ne vé, gotovo pa je, da ne prav kmalu, zlasti dokler bodo imeli nekateri politiki toliko predsodkov o carjevem predlogu. Tako je Združenim državam ameriškim carjev oklic še vedno — »utopija«.

Srbija in Črnogora. Nasprotje med tema državama postaja vedno večje. V Srbiji ne dobi nikdo več potnega lista za Črnogoro in obratno v Črnogori ne za Srbijo. Obrenovića, Milan in

Aleksander gledata temnimi pogledi na veliko prijateljstvo, ki se razvija mej Rusijo in Črnogoro — in na prijateljske odnose med Negušem in drugimi balkanskimi vladarji. Očividno se pod pokroviteljstvom Obrenovićev razširja med Srbi sovražnost proti črnogorski upravi in dinastiji. — Nedavno je izšla neka brošura z naslovom »Krvave slike iz Albuma Petrović - Njeguševa doma«, v kateri se nečuvno sramoti črnogorska dinastija, in katera pozivlje Črnogorce, naj se otresejo svojega kneza ter stopijo pod zastavo Obrenovićev. Izdala je ta pamflet »črnogorska emigracija«, katera pa ni prav nič družega, kakor ožja Ristićeva liberalna klika, kateri ukazuje razkralj Milan. Vspehi tega hujskanja ne bodo seveda nikaki, ker celo Srbi v kraljevini mrzijo Obrenovićevo gospodstvo, kamo li bi želeli črnogorski in, kaker nekateri žele, celo bosenski Srbi svojim gospodarjem malovrednega Milana, oziroma njegovega sina. To so pokazali nedavno Srbi v Stolcu, kjer so na stotine omenjenih brošur sežgali.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 5. septembra.

(Občni zbor »Leonove družbe«) se je danes vršil v lepi semeniški knjižnici ob udeležbi nad 90 zborovalcev. Med njimi so bili poleg prevz. g. kneza in škofa dr. Jegliča tudi odlični gospodje iz drugih škofij: g. opat Ogradi, kanonik dr. Mlakar; Goričane je zastopal dr. Pavlica; v imenu Mohorjeve družbe je prišel tajnik g. J. Rozman. Po lepem, z navdušenjem sprejetem pozdravu gosp. predsednika prelata dr. Kulavica, kateri se je spomnil tudi papeževga in cesarjevega jubileja, sta poročala tajnik dr. Aleš Ušeničnik in blagajnik dr. Josip Debevec. Zelo zanimiva in poučna so bila poročila in navsveti o izdaji poljudne apologetike (dr. J. Krek), o naši kulturni in socialni zgodovini (J. Benkovič), o naših starih umetninah (Steska), in izdaji brošuric za ljudstvo (dr. Janežič). Natančneje poročilo objavimo prihodnjič.

(Vseslovenska delavska slavnost.) Udeležbo so dalje naznanila društva: 28. Katoliško delavsko društvo v Zagorju. 29. Splošna delavska bolniška podporna blagajnica v Trzinu. 30. Kat. društvo rokodelskih pomočnikov na Vrhniki. 31. Katol. društvo rokodelskih pomočnikov v Škofji Loki. 32. Katoliško delavsko društvo v Kropi. — Ker več udeležnikov vseslovenske delavske slavnosti dojde v Ljubljano že v saboto zvečer dne 17. sept., zato uljudno prosimo tiste meščane, ki bi hoteli postreči gostom z brezplačnim stanovanjem, naj naznanijo to vsaj do sabote glavnemu tajniku L. Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani.

(Dnevni red) občinskega sveta rednej seji, katera bo v torek, dne 6. septembra 1898 ob petih popoldne v mestni dvorani. I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Pravnega odseka: 1. o prošnji Katarine Irkičeve, da se izda v imenu mestne občine izbrisno privoljenje glede nekega reverza, ki je vknjižen na njenem posestvu na sv. Petra cesti št. 67 in 69; 2. o prošnji Avgusta Erzina za podelitev pokojnine ali miloščine. IV. Finančnega odseka: 1. o dopisu c. kr. mestnega šolskega sveta v Ljubljani glede spremembe programa, po katerem naj bi mladina ljudskih in meščanskih šol v Ljubljani praznovala vladarsko petdesetletnico cesarjevo; 2. o zavarovanju topničarske vojašnice; 3. o predlogu magistratovem, da se dovolijo trem pekovskim mojstrom ljubljanskim iz mestne blagajnice prispevki zato, da si ogledajo pekovski oddelek jubilejne razstave na Dunaji. V. Stavbnega odseka: 1. o določitvi stavbne črte pri hiši Palusovih dedičev v Zatiških ulicah; 2. o prizivu hišne posestnice Viljeline Kordinove glede priredbe neke kleti v Medarskih ulicah za prodajalnico; 3. o prizivu Alojzije in Marije Modic gledé zgradbe provizorične barake nasproti topničarske vojašnice; 4. o uredbi vhoda v Pavel Velkovrhovo hišo na Rimske cesti št. 3. VI. Policijskega odseka poročilo o računih za zdravila mestnim ubožcem v 1897. letu. VII. Šolskega odseka poročilo o dovolitvi dodatnega kredita 76 gld. 50 kr. za nekatere nujne poprave v prvej mestnej deški petrazrednici. VIII. Kura-

torija mestne višje dekliške šole poročilo o predlogu ravnateljstva te šole, da se z učnim letom 1898/99 namesti druga stalna učiteljska moč. IX. Podžupana dr. Karola Bleiweisa viteza Trsteniškega samostalni predlog glede spremembe sklepa o prostoru za vremensko hišico. X. Klavničnega ravnateljstva poročilo o imenovanju oskrbnika mestnej klavnici. XI. Direktorija mestne elektrarne poročilo o prvega strojnika Dragotina Fakina prošnji za stalno namestitev. XII. Finančnega odseka poročila o prošnjah za predujme.

(Brezskrbnost in malomarnost.) Iz Idrije, 4. septembra. Po dolgem času zopet iz Idrije jedna. Pred volitvami smo. Malega Šmarna dan dopoldne bodo volili naši delavci zaupne može, kateri volijo potem zopet iz svoje srede odbor naše bratovske skladnice. Po starih pravilih so delavci volili odbor direktno, čudna so torej pravila že v tem, da uvajajo indirektno volitev zaupnih mož. Tudi v nekaterih drugih točkah utegnejo postati pravila usodna. V boju si bosta neki stali le dve stranki nasproti: kandidatje socialno-demokratski in kandidatje, katere je postavila krščansko-socialna stranka. Poslednja ni postavila le udov katoliške delavske družbe, ampak splošno može, ki so znani pošteni. Odločevalo ne bode ne socialno-demokratsko društvo s svojimi lastnimi udi, kakor tudi ne katoliška delavska družba, ampak delavci, ki niso ne tu ne tam. Ob teh volitvah se bode pokazalo, kak duh prav za prav veje med delavstvom. Kakor je čuti, imajo socialni demokratje že računovodja določenega v slučaju njih zmage: ozirajo se neki po poslovođu tako imenovanega »občnega« konsumnega društva, v katero pa sprejemajo le one, ki so jim všeč. Mož biva še le šest tednov v Idriji in je desetini delavcev neznan. Sramotno, ako bi ne imeli niti jednega zmožnega domačina. Sicer se pa socialni demokratje kot prijatelji delavskega ljudstva v pravi luči kažejo kaj čudne. Pravila bratovske skladnice eraričnega rudnika v Idriji je rudniško glavarstvo samolastno potrdilo, sklicuje se na § 41. c. 1. drž. zak. št. 178 z dne 17. septembra leta 1892, ker ni prišlo v določenem roku med delavci in rudnikom do sporazumljenja. Pripomnilo je pa, da se delavci lahko v 30 dneh pritožijo na visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo, ako jim pravila niso po volji. Pritožba je bila v rokah rudarske zadruge, katere člani so pri nas sami socialni demokratje. V tem oziru pa so socialni demokratje pokazali svojo popolno nezmožnost. Posvetovanje za posvetovanjem so imeli, prebirali in prebirali pravila — a v svoji pritožbi so navedli stvari, ki so le malega ali skoro brez pomena. Tiste reči pa, katere delavci najbolj cenijo, so popolnoma prezrli. Koliko veselje je zavladovalo med delavstvom, ko je zvedelo, da dobi žito zastonj! Sodrugi, zakaj se niste pritožili na ministerstvo, ko ste brali kmalu na to v popravljeni razpredelnici L. novih bratovskih pravil, da se vsakemu provizijonistu utrga pri pokojnini v denarju toliko, kolikor znaša vrednost žita in drv? Ali ste vprašali pri visokem c. kr. poljedelskem ministerstvu, kaj bode z vdovami in sirotami onih delavcev, ki so bili od leta 1892 stalno sprejeti v delo? Splošna pokojninska določila so nepopolna, ker govoré pravila bratovska le o pokojninah v denarju, o žitu in drvah čisto nejasno. Rudarska zadruga v rokah socialnih demokratov ni popolnoma nič dosegla, da bi imeli res kaj gotovega v rok a h. Kaj ste mislili, sodrugi, tedaj, ko bi bila vaša dolžnost, zagovarjati blagor delavstva, vdov in sirot? Odgovarjajo zadostno vaše besede: naj dobimo »špeh« ali ne, saj imamo konsumno društvo! Družega socialnim demokratom ni mar, nego kako bi konsumnemu društvu še z žitom pomagali. Delavstvo naj le voli socialne demokrater, ako hoče imeti novo izkušnjo, kako je človek lahko — speljan. V besedi so socialni demokratje junaki, v dejanju siromaki. Ni treba biti človeku soc. demokrat, da ve, kje ga čevlji žuli, in da dela za zboljšanje svoje in bližnjega bede; odločen kristijan bode tem vneteje delal za blagor delavstva, ker mu ukazuje pravica in krščanska ljubezen, katere socialist nima in ne more imeti! — Volili bodo delavci po oddelkih: severo-zahodna jama za-se, južno-vzhodna za-se, žgalnica in stavbinski delavci za-se, vsak oddelek moštvu primerno število zaupnih mož. Sedaj pa še

nekaj! Žalostna se godi z gozdnimi delavci. Tam po zimi so vložili ti delavci na visoko c. kr. poljedelsko ministerstvo prošnjo, da bi — kakor prejšnja leta — sprejemali jih v stalno delo in število stalnih delavcev dopolnjevali vsaj. Odgovora še do danes ni nobenega. Izza kulis pa smo zvedeli, kako skrbi naše c. kr. gozdno oskrbnništvo za svoje delavce. Mesto da bi siromake podpiralo, sporočilo je visokemu ministerstvu: »Gozdni erar v Idriji ne potrebuje več, nego k večjemu 20 stalnih delavcev (še leta 1894 so nastavili pod oskrbnikom A. Strammerjem 20 stalnih delavcev, tako da jih je bilo tedaj 60! Op. poroč.) »pri grabljah« in pri dobavi limito-drva. Nima dela.« Vendar je bilo zastopniku gozdnih delavcev obljubljeno: »Sedanjim delavcem ne izgubé svojih pravic. Ostanejo še pri bratovski skladnici itd.« Žalostno, da ni tako. Sedaj je še kakih 45 stalnih gozdnih delavcev, ki so še pri bratovski skladnici, katerim še 3 kr. pri goldinarju trgajo, ki dobivajo še žito in drva, zastonj radi ljubeznivosti nekaterih, ki ne vedó, kaj je beda delavca z dnino 44 do 52 kr., sicer ne, vendar vsaj limito. Kot člani bratovske skladnice bi menda tudi smeli in morali imeti svoje zaupne može — dosedaj (danes v nedeljo) niti za volitev še ne vedó. Poslanca pete skupine opozarjamo na to malomarnost c. kr. gozdnega oskrbnništva. Druga leta so smeli gozdni delavci voliti, ali letos ne bodo? Ali se pravi to varovati pravice podložnikov? Tako daleč smo že, da se delavcu še na kolekovano prošnjo ne odgovori. Tako daleč pa vsaj še nismo, da bi morebiti nameravalo oskrbnništvo oropati najbolj zapuščene delavce še teh par drobtin!

(Obolel) je preč. gospod župnik hrenoviški Alojzij Puc; priporoča se vsem znancem in prijateljem v »memento«.

(Razstava slik.) Akademski slikar rojak Jožef Germ, ki je sedaj azistent slikarja Brožika v Pragi, ta teden razstavi v dež. muzeju v Ljubljani kakih 40 slik.

(Spremembe v redu oo. kapucinov.) Premiščeni so sledeči čč. gospodje: V Gorico: P. Gotfrid Novak iz Reke; v Celje: P. Herman Langeršek iz Irdninga; v Wolfsberg: P. Anaklet Walzl kot gvardijan iz Lipnice; P. Zeus kot vikar iz Švanberga; P. Maurus Rozman iz Celovca; v Lipnico: P. Leo Črček postane vikar; P. Kerubin Koller iz Volsberga; P. Henrik Putrih iz Gorice; P. Viljem Ebenberger iz Celovca; v Sv. Križ: P. Hilarij Perpar postane gvardijan; P. Gelazij Kobal kot vikar iz Celovca; P. Hijačint Šalomon iz Irdninga; P. Vilibald Rupar iz Gorice; v Murav: P. Alfons Vakselj iz Križa kot gvardijan; P. Gabrijel Bajec iz Lipnice kot vikar; P. Mavsvet Zöhrer iz Knittelfelda; v Celovec: P. Otokar Cejan iz Volsberga kot vikar; P. Evgen Merše iz Celja; v Hartberg: P. Janez Ažbe iz Gradca kot gvardijan; P. Ciril Goričan iz Sv. Križa; v Knittelfeld: P. Epifan Bachmajer kot vikar iz Hartberga; P. Efreim Majcen iz Hartberga; P. Max Zaplata iz Švanberga, v Loko: P. Donat Zupančič postane gvardijan; v Švanberg: P. Albert Möseberger iz Hartberga kot gvardijan; P. Kajetan Dvoršek iz Murava kot vikar; P. Hubert Madlener iz Lipnice; v Irdning: P. Alojzij Asslabes iz Gradca; P. Gothard Burčar iz Volsberga; v Gradec: P. Angelus Sattler iz Švanberga kot superior; P. Remigij Prikrýl iz Knittelfelda.

(V Črnem Vrhu) je bila 30. t. m. mesečna konferenca idrijskega dekanata. Zbralo se je 17 duhovnikov; bili so tudi zastopniki iz sosednje vi-pavske in vrhniške dekanije. Poročala sta g. g. dekan Arko in župnik Sovkup, in sicer, kako naj-uspešneje pripravljati otroke za prvo sv. izpoved. Ko sta prebrala tehtno sestavljene rčerate, vnela se je splošna zelo zanimiva debata, katere so se udeleževali vsi navzoči. Prevdarilo in rešilo se je tudi več praktičnih slučajev.

(Javno vprašanje katehetom na dexli.) Navodilo za uporabo novega katekizma vel mej drugim tole: »Novi katekizem izide, kakor smo že zgorej omenili v treh izdajah: kot »ma«, »srednji« in »veliki« katekizem. Prvi je namenjen spodnji, drugi srednji, tretji zgornji skupini; s tem pa seveda nikakor ni rečeno, da bi katehet ne smel rabiti srednjega še pri zgornji skupini, oziroma, da bi ne smel z velikim pričel že pri srednji skupini. Ker se je katekizem preelal koncentrično, srednji katekizem obsega tudi učno

tvarino malega in srednjega. Prav za prav bi zato že mali in veliki katekizem popolnoma zadostovala in bi bilo bolje pričeti z velikim katekizmom takoj pri srednji skupini. Zakaj po pravici je želeti, da se veliki katekizem udomači kot knjiga za življenje, kar pa se bo pogosto prepredilo, če mu enkrat srednji zapre pot v šolo. Tako navodilo. Približalo se je novo šolsko leto in z njim nabava šolskih knjig. Torej »srednji« ali »veliki«? Katehetje oglasite se!

Katehet na deželi.

[Škof Mahnič tem »latinizator«, onim »panslavist«!] Komu ni več v živem spominu, kako so divjali »Slovanski Svet«, »Slovenski Narod« e tutti quanti slovenski liberalni listi zoper dr. Mahniča, češ, da je »latinizator«, da je zatiravec slovenstva itd.? Evo! Komaj je stopil isti dr. Mahnič kot škof na krška tla, že kriče liberalni nemški in laški listi — »Neue Freie Presse« in »Corriere« — da dela propagando za slovanstvo, da je »un propagandista sloveno, sempre ad oltranza«. Ker je nemogoče, da bi se dr. Mahnič na hip izprevrgel iz najhujšega latinizatorja v najhujšega panslavista, lahko razvidi vsak pameten človek, kako nepoštena je bila liberalna gonja na Slovenskem zoper dr. Mahniča, češ, da širi protin narodne težnje. Tako je! Liberalizem je ekstremen egoizem!! Pravičnost in ljubezen mu je zoprna. Liberalcem je, če so Slovenci, pravičen mož — latinizator; a če so Lahi — panslavist! Školu Mahniču pa, ki sedaj kot nekdanj ponosno dviga prapor krščanstva, ki je ljubil slovenski narod v domovini, a bil pravičen drugim, in ki je pravičen narodu v tujini, a ljubi tudi zatirani hrvatski narod — njemu vse naše simpatije in naše globoko spoštovanje!

(Iz Celovca), 4. septembra. Nemški drž. poslanci zbrali so se sinoči tu ter po poročilu velike dunajske židinke »N. Fr. Pr.« sklenili, da hočejo tudi zanaprej vztrajati v strogi obstrukciji, t. j. pod komando Schönererjevo, geslom: »Gewehr bei Fuss! Augen offen! Knopflöcher zu!« — Kdo se ne smeje? Svet se menda še ne bo podrl!

(Iz celovške škofije.) Duhovnih vaj za duhovnike, katere je vodil č. o. Avg. Rössler C. SS. R. od 29. avgusta do 2. septembra, udeležilo se je 84 duhovnikov. — Razpisana je župnija Št. Jakob v Rožu do 7. oktobra. — Dne 2. sept. je otvorila družba češčenja sv. Rešnjega Telesa razstavo cerkvenih oblačil. O delovanju družbe je poročal prof. dr. Alojzij Cigoj; govorila sta tudi mil. gosp. knezoškof in č. o. Rössler. — V torek, dne 6. t. m. bodo volili v benediktinskem samostanu v Št. Pavlu novega opata. Malone leto dnij je bil starodavni samostan brez opata.

(Izjava.) Cenjeni čitatelji »Slovenčev« se morebiti še spominjajo mojega dopisa v »Slov.« od 16. marca t. l. proti osebam neke politične hrvatske oblasti. Ta dopis je nekdo, da bi se na meni maščeval, pred kratkim preskrbel dotični politički oblasti. Dotična oblast me je v svoji velikodušnosti poklicala pred se ter mi povedala, kaj je z menoj. Ob enem mi je tudi svetovala, naj grem k višji politični oblasti in jo prosim, naj me ne preganja. Ko sem to storil, se mi je pozneje javilo, naj dam v »Slovenca« in s tem bo vse končano. Zato rad in veselo izjavljam: Silno mi je žal, da sem v onem dopisu žalil osebe politične oblasti, ki se mi je sedaj tako velikodušno pokazala. Preklicujem vse razžaljeve besede ter jej dam zadoščenje v najpolniši meri. Za njeno velikodušnost jej bodem pa do smrti hvaležen, ker le njej se imam zahvaliti, da ne obhajajo zmago-slayja moji zakleti nasprotniki, ki so toliko proti meni hujskali tudi javne oblasti, in da ne bodo imeli velikih neugodnosti moji blagi višji poglavarji. Njim ni prav nič do časti žaljenih uradnikov, ampak le prosto maščevanje, katero se vsakemu studi. — Na Klanjcu, dne 2. sept. 1898. — P. Leon Žugelj, gvardjan in upravitelj župe.

(Sramotilen razglas za Slovence.) V današnji »Laibacher Zeitg.« objavlja vodja državnih železnic v Beljaku, Proske, razpis 16 služb pri železnici. Mej drugim se v tem razpisu zahteva, da morajo biti prosilci nemškega jezika zmožni v besedi in pisavi, potem pa dostavlja: eine Anzahl Bewerber, welche in Krain dislociert werden, müssen auch der slovenischen Sprache wenig-

stens in Wort mächtig sein. — Torej samo za Kranjsko in še tukaj le, da za silo lahko reče Laibach — Ljubljana, kar se tudi Nemec vsaj polagoma navadi! Taki razglasi so naravnost sramotilni za Slovence.

(»Slovanski svet« in shod slovenskih velikoslovcev.) Tudi »Slovanski svet« nima poguma povedati, da so krščansko misleči dijaki zahtevali kot podlago organizacije »Save« resolucije vseh slovenskega shoda. Nasproti pa zasmehljivo piše o »Daničarjih«. Treba, da se to zavijanje tudi pribije.

Društva.

(Vabilo) k veselici, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Dolenjem Logatcu o priliki blagoslovljenja društvene zastave, shrambe in gasilnega orodja v proslavo petdesetletnice vladanja Njih Veličanstva cesarja Franc Jožefa I. v nedeljo, dne 11. septembra 1898. Vsopred: 1. Ob 7. uri oziroma tri četrt 8. uri zjutraj sprejem p. n. gostov na kolodvoru v Logatcu. 2. Ob 9. uri zbirajo se p. n. gostje in domači gasilci pod gasilarno, potem skupno odkorakajo v cerkev sv. Nikolaja v Dol. Logatcu. Potoma se pridruži blag. gospa Josipina Tollazzi kot naprošena kumica zastavi. 3. Ob tri četrt 10. blagoslovljenje zastave in potem slovesna sv. maša. 4. Po sv. maši odkorakanje p. n. gostov in gasilcev, jim na čelu gospa kumica z razvito zastavo pred gasilno shrambo, kjer se blagoslovi shramba in gasilno orodje. 5. Ob pol 1 uri skupni obed v gostilni »Arko«; pri obedu svira slav. postojinska godba. 6. Ob 3. uri veselica na dvorišču gostilne »Arko« (pri neugodnem vremenu v notr. prostorih). — Vstopnina k veselici za osebo 20 kr. — Čisti dohodek je namenjen v pokritje stroškov za nakup zastave, zato se preplačila hvaležno sprejemajo. — K prav mnogobrojni vdeležbi vabi najljubnejši odbor.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda »Gorenjska Dolina«) s sedežem v Kranjski Gori imela bo svoj občni zbor na Mali Šmaren dne 8. septembra t. l. ob treh popoldne v vrtni sobani pri Vrbaniju. K shodu uljudno vabi Načelnništvo.

Gospodarska organizacija.

»Ljudska posojilnica« storila je zopet važen korak dalje. V ponedeljek dne 5. t. m. otvori svojim članom »tekoči račun«. Važnost in račun te uredbe sledi iz zadevnih določb, katere se glasijo nastopno:

Določila za tekoči račun za »Ljudsko posojilnico« registrirano zadrugo z neomejeno zavezo v Ljubljani.

A. Za vse člane.

§ 1. Tekoči račun se otvori vsakemu članu »Ljudske posojilnice« na njegovo izrecno zahtevanje, proti zajedni vložitvi svote 100 gld. kot temeljne vloge.

§ 2. Imejtelj tekočega računa ima pri »Ljudski posojilnici« svoj in svojega pooblaščenca podpis oddati.

§ 3. Vloge na tekoči račun se sprejmejo le v gotovem denarju. Vsakemu imejtelju tekočega računa se vroči vložna knjižica, ki se mora v svrhu potrdila vlog vedno seboj prinašati; nadalje knjižica nakaznic. Prejem teh knjižic je na posebni tiskovini potrditi. Za vsako teh knjižic plačati je znesek 25 kr.

§ 4. Vloge v tekočem računu obrestujejo se do nadalje z letnimi $3\frac{1}{2}\%$, in sicer počenshi od prvega delavnika, ki sledi vložnemu dnevu.

Koncem leta, 31. decembra, zračunijo se narastle obresti in pripišejo glavnici.

»Ljudska posojilnica« si pridržuje eventualno premembo teh določb naznaniti potom okrožnice ali pa z objavo v ljubljanskem dnevniku »Slovenec«.

§ 5. Imejtelj tekočega računa sme v svoji zalogi izvzema temeljno vlogo (§ 1), svobodno z nakaznico razpolagati, samo da si »Ljudska posojilnica« pri razpolagi čez svoto 1000 gl. pridržuje jeden delavnik in pri razpoložitvi čez svoto 5000 gl. dva delavnika napovedi.

Vsaka nakaznica mora obsegati datum izdaja, podpis imejtelja tekočega računa odnosno njegovega pooblaščenca, ter nakazani znesek s številkami in črkami.

Pomanjkljive nakaznice se ne honorujejo.

Če se knjižica nakaznic zgubi, je to takoj v uradnici »Ljudske posojilnice« naznaniti.

§ 6. Razpolaganje s temeljno vlogo 100 gld. (§ 1) smatra se kot odpoved tekočega računa. Šti-

rinajst dnij po odpovedi je ta svota odpovedniku pri blagajni »Ljudske posojilnice« na razpolago in se od tedaj obrestovanje vstavi.

§ 7. Nakaznica se mora glasiti na gotovo ime in se od asignatorja ne more prenesti.

»Ljudska posojilnica« pa ne prevzame nikakega jamstva niti za istinitost osebe, ki nakaznico prezentuje, niti za pristnost podpisa nakazujoče stranke, ter smatra vsacega, ki nakaznico prezentuje, kot pravičnega lastnika iste.

§ 8. Nakaznica, ki se glasi na višjo svoto, nego znaša zaloga zadevnega konto-imejtelja nad temeljno vlogo, se odkloni.

§ 9. Z dnem, ko se je nakaznica izdala, preneha za nakazitelja obrestovanje nakazanega zneska.

§ 10. Imejtelj tekočega računa sprejme na zahtevanje vsak čas v navadnih uradnih urah pojasnila o stanju njegovega računa. Tretjim osebam nasproti se varuje tajnost — razun takim, ki so po postavi opravičeni pojasnilo zahtevati.

§ 11. »Ljudska posojilnica« si pridržuje pravico, vsak čas brez navedbe vzrokov otvoritev tekočega računa odkloniti odnosno obstoječi tekoči račun napovedati.

§ 12. Poslovne ure za promet v tekočem računu določa svobodno »Ljudska posojilnica« s tem, da jih objavi v ljubljanskem dnevniku »Slovenec«.

§ 13. Vloge na tekoči račun se potrdijo v vložni knjižici. Za veljavnost potrdila zadostuje podpis načelnika ali jednega od načelstva v to določenih odbornikov odnosno uradnikov. Imena in podpise oseb, ki so za ta potrdila opravičene, razglasi načelstvo v oznanilu v uradnici na lahko vidnem mestu nabitem.

§ 14. Stranke smejo tudi po pošti vlagati na tekoči račun. Vendar se obrestovanje v nobenem slučaju ne prične preje, nego delavnik, potem, ko posojilnica zamore efektivno denar vzdigniti.

B. Za posojilnice.

§ 15. Posojilnice, ki so člani »Ljudske posojilnice«, zamorejo razun pod v §§ 1—14 označenimi pogoji tudi stopiti v tekoči račun pod naslednjimi:

a) Vloge na tekoči račun se obrestujejo kakor hranilne vloge (§§ 36 in 37 pravil), do nadalje po $4\frac{1}{2}\%$.

b) Denar velja kot vložen tisti dan, ko se odda na pošto.

c) Ob vsaki novi vložitvi sprejme vložea posojilnica od »Ljudske posojilnice« konto-korent o stanju njene vloge; če vložea posojilnica ne ugovarja v treh dneh, velja konto-korent odobrenim.

d) Za tekoči račun, pod pogoji »B«, se izdajo posebne nakaznice, ki izročijo vložea posojilnici v knjižici proti plačilu dvajsetih krajcarjev; da se nakaznica honorira, mora podpisana in kvitirana biti od vložea posojilnice, ter se glasiti na-se ali na imenoma označeno osebo, za koje istinitost pa »Ljudska posojilnica« ne prevzame nikakega jamstva, ker smatra vsako osebo, ki prezentuje od vložea posojilnice izdano in kvitirano nakaznico, kot pravičnega lastnika iste.

e) Glede razpolaganja z zalogo veljajo določbe § 5., prvi odstavek, samo da se odpovedni rok za svote čez 1000 gl. določi na pet dnij in za svote čez 5000 gl. na pol mesec.

C. Posojila v tekočem računu.

§ 16. Po sklepu načelstva daje se posameznim članom, zlasti posojilnicam in drugim pridobitnim in gospodarskim zadrugam kredit v tekočem računu.

Posojila v tekočem računu so na vsakratno zahtevanje »Ljudske posojilnice« plačilna in tožilna na mestu Ljubljana. Ravno tako »Ljudska posojilnica« vračilo posojila brez odpovedi vsak čas sprejme.

Obresti so plačevati poluletno vnaprej in teko od tistega dneva, ko se denar izplača ali po poštni hranilnici oziroma pošti nakaže odnosno na pošto odda ter nasprotno do tistega dneva, ko se glavnica vrne ali po poštni hranilnici oziroma pošti nakaže odnosno na pošto odda. Nevarnost poštne pošiljatve trpi v vsakem slučaju odpošiljatelj. Prve obresti, do preteka kalendaričnega poluleta, se pri izplačilu posojila odračunijo. Nadaljne obresti zapadejo vsacega 1. januarija in 1. julija v plačilo.

Če se posojilo prostovoljno ali vsled zahtevanja »Ljudske posojilnice« vrne še predno je pretekla doba, za katero so bile plačane obresti, se prebitek predplačanih obresti poračuni na glavnico.

V Ljubljani, dne 11. maja 1898.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 5. septembra. Poročilo »Narodnih Listov«, da bo katoliška ljudska stranka v državnem zboru za to, da se nagodbeni predlogi kar a limine odklonijo, je popolno neosnovano, ker katoliška ljudska stranka ni nikoli tega stališča zastopala nasproti nagodbenim predlogom in nima sedaj nobenega vzroka, da bi spremenila svoje stališče.

Celovec, 5. septembra. Ob shodu društva »Südmark« sešli so se navzoči nemško-nacionalni poslanci na posvet, ki je pokazal, da vstrajajo pri svoji dosednji taktiki, namreč pri obstrukciji, ker to postopanje odobravajo vsi njih volilci.

Budimpešta, 5. septembra. V prvi seji ogerske zbornice ni bilo danes do sedaj nič posebnega. Košut bo še le jutri interpeloval vlado zaradi nagodbenih predlogov. Stavljena je bila tudi interpelacija, kakšno stališče naša država zastopa glede poziva ruskega carja za razoroženje.

Pariz, 5. septembra. Ministerski svet se je odločil soglasno za revizijo Dreyfusove pravde. Govorice o sklicanju parlamenta so neosnovane.

Pariz, 5. septembra. Minister Brisson se je izjavil, da so vsi ministri prepričani o krivdi Dreyfusovi, vendar da vlada se mora vdati javnemu mnenju ter dovoliti, da se proces ponovi, ki bo pa brezdvomno vnovič pokazal krivdo jetnika na hudičevem otoku.

Pariz, 5. septembra. Govori se da odstopita tudi ministra za poljedelstvo in za javna dela. Mnogi časniki silijo, da se vsled zadnjih političnih dogodkov skliče zbornica.

Pariz, 5. septembra. Ker je vojni minister Cavaignac odstopil, vodi začasno posle vojnega ministerstva Bourgeois. Kot naslednik Cavaignacov se imenuje general Saussier. Vsi ministri so se vrnili v Pariz ter imajo danes skupen ministerski posvet.

London, 5. septembra. Še vedno se vzdržuje vest, da so Angleži vzeli Omdurman, da imajo izgube 2000 mož, derviši pa 8000 je pretirano.

Kajiro, 5. septembra. Kitschenski paša brzojavlja, da se je udal še zadnji ostanek kalifovih čet. Mnogo sovražnikov je ujetih. Konjica zasleduje kalifa, ki se je s 140 vojakih obrnil navidezno proti Kordofanu. Vsi evropski ujetniki so bili oproščeni.

Umrli so:

1. septembra. Ana Pais, tovarniška delavka, 62 let, Tržaška cesta 18, kap. — Alojzij Kocijan, posestnika sin, 4 mesece, Dolenjska cesta 18, kronični želodčni in črevesni katar.

2. septembra. Ivana Breclnik, dninarica, 34 let, Havtmanca 12, jetika. — Ivana Lukeš, zasebnica, 79 let, Poljska cesta 35, ostarelost. — Ivan Šusteršič, komisijonar, 51 let, Mestni trg 12, srčna hiba.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Ura	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24. urah v mm.
3	9 zvečer	742.9	12.8	sr. svzh.	jasno	
4	7 zjutraj	742.9	8.5	sl. svzh.	megla	0.0
	2. popol.	740.9	22.2	sr. svzh.	jasno	
4	9. zvečer	740.4	15.9	brezv.	jasno	
5	7. zjutraj	741.8	14.4	sl. jvzh.	oblačno	0.0
	2. popol.	741.6	18.8	sl. vzh.	skoro jasno	

Srednja temperatura sobote 12.9°, za 3.7° pod normalom.
Srednja temperatura nedelje 15.5°, za 0.9° pod normalom.

Izvirnik: Giesshübl Sauerbrunn, želez. postaja, zdravilno kopelišče pri Karlovih varih. Prospekti zastoj in franko.

MATTONIJEVE GIESSHÜBLER KISELINE

najboljše dijetne in osvežujoče pijače,

preskušene pri želodčnih in črevesnih katarh, obistnih in mehurnih boleznih, katero priporočajo najveljavnejši zdravniki kot bistveno ~~in~~ podpiralno sredstvo ~~in~~ pri karlovovarijskem in drugih kopeliških zdravljajah in kot poznejše zdravilo po 1.36 kopeljih v trajno porabo. (VII.)

Henrik Mattoni v Giesshübl Sauerbrunn.

V Ljubljani se dobiva v vseh lekarnah, večjih specijskih prodajalnicah in trgovinah z jestvinami in vinom.

Iščem spretnega v notarskih poslih zvedenega

sollicitatorja

z lepo pisavo. — Vstop takoj, plača po dogovoru.

Pismene ponudbe pošljejo naj se

dr. Ignaciju Kotnik-u,

c. kr. notarju v Tolminu.

614 3-1

Štajersko deželno kopelišče Rogatec-Slatina

Postaja južne železnice Poličane.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Pitno, kopalno, električno zdravljenje in z mlekom.

Prospekte razpošilja ravnateljstvo.

Svetovnosloviti glavberjevo-solnato-kislkasti vrelec, priporočeni od prvih zdravniških avtoritet proti obolenjem prebavnih in dihalnih organov, in sicer:

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača,
Styria vrelec, preizkušeno zdravilno sredstvo, 303 20-18

razpošilja vselej sveže napolnjeno

deželna glavna zaloga v deželni hiši v Gradcu in kopeliščno oskrbnitvo v Rogatec-Slatini.

Deželna rogaška kislavoda se povsodi prodaja.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu, da sem zapričel v Trstu trgovino za

komisijonalno in špedicijsko poslovanje.

Naročila, in sicer mala v pošiljstvih po 5 kg. po pošti. in od 30 kg. naprej pa po železnici, izvrševal bom točno in ceno.

Razpošiljal bom razen kolonijalnega blaga tudi druge na trg spadajoče stvari, kakor: sadje, zelenjavo, ribe i. dr. Pečal se bom z razprodavanjem domačih pridelkov, s prejemanjem blaga v svoja skladišča, dajal na ista naplačila in posredoval dotično prodajo na korist lastnika.

Trgoval bom tudi z vinom na debelo.

Sprejemem zastopstva trdnih — za konkurenco sposobnih — trdk in polagam za to kavejjo.

Nadejaje se, da se me sorojaki domislijo, ostajam odličnim spoštovanjem udani

Ernest Pegan

294 37-21

v Trstu, ulice S. Francesco št. 6.

Teodor Slabanja,

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12,

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje

cerkvene posode in orodja.

Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero se izplačuje na obroke. Precast. p. n. naročevalec si obroke sam lahko določi. 386 52-15

Pošilja vsako blago poštnine prosto.

Gostilna pri „Pepe-tu“

Kolodvorske ulice št. 25

toči izključljivo

Steinfeldsko marcno pivo

iz pivovarne bratov Reininghaus, Gradec.

Priporoča se

Josip Boštjančič,

Kolodvorske ulice 25.

604 2-1

Le 50 kr. za 2 Žrebanji.

Predzadnji teden.

349 1-1

Glavni dobitek

890 4

1krat 100.000 kron in 2krat 25.000 kron
v denarjih po odbitku 20%.

Jubilejne razstavne srečke
à 50 kr.

priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Žrebanje: 15. septembra 1898.

Žrebanje: 22. oktobra 1898.

Dunajska borza.

Dné 5. septembra.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 » 45 »
Avstrijska zlata renta 4%	121 » 45 »
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 » 60 »
Ogerska zlata renta 4%	120 » 50 »
Ogerska krona renta 4%, 200 »	98 » 50 »
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	903 » — »
Kreditne delnice, 160 gld.	356 » 50 »
London vista	120 » 10 »
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 » 85 »
20 mark	11 » 76 »
20 frankov (napoleonidor)	9 » 53 1/2 »
Italijanski bankovci	44 » 20 »
C. kr. cekini	4 » 65 »

Dné 3. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	164 gld. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 » 50 »
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	194 » — »
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 » 35 »
Tisine srečke 4%, 100 gld.	140 » 50 »
Dunavske vravnave srečke 5%	130 » — »
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	109 » 50 »
Posojilo goriškega mesta	112 » — »
4% krajnsko deželno posojilo	98 » 50 »
Zastavna pisma av. osr. zem. kred. banke 4%	98 » 50 »
Prijotitene obveznice državne železnice	225 » 75 »
» » južne železnice 3%	180 » 60 »
» » južne železnice 5%	127 » 40 »
» » dolenskih železnice 4%	99 » 50 »

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	165 » — »
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 » 60 »
Rudolfove srečke, 10 gld.	27 » — »
Salmove srečke, 40 gld.	81 » 50 »
St. Genois srečke, 40 gld.	80 » 20 »
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60 » — »
Ljubljanske srečke	23 » 50 »
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157 » 50 »
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3400 » — »
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	442 » — »
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	76 » — »
Splošna avstrijska stavbniška družba	111 » — »
Montanska družba avstr. plan.	164 » 75 »
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	171 » 25 »
Papirnih rubljev 100	127 » — »

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — Promese za vsako žrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih st. areh. potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visokega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.